

FISKERIKONTORET
SKJERVØY - KVÆNANGEN - NORDREISA

FISKERIDIREKTORATET
BIBLIOTEKET

~~Yngve V. Pabel~~

8 JAN. 1980

TRAMS

ÅRSMELDING 1978

3544/1835

I N N H O L D

I HOVEDINNHold I ÅRSMELDINGA 1978

1.1 Fiskerirettledningstjenesten

1.2 Fiskerinæringen i de tre kommuner

II FISKERIRETTLEDNINGSTJENESTEN I DISTRIKTET

2.1 Administrasjonsordning.

2.10 Fiskerikontoret.

2.11 Kontordager i distriktet.

2.12 Budsjett og regnskap.

2.13 Fiskerikontorets organisasjonsmessige plass.

2.14 Reisevirksomhet utenom distriktet - kurser.

2.15 Aktuelle tiltak.

2.2 Distriktsutvalget.

2.20 Utvalget sammensetning.

2.21 Utvalgets virksomhet.

2.22 Aktuelle tiltak.

2.3 Fiskerikontorets virksomhet.

2.30 Saksbehandlingen generelt.

2.31 Fiskarmanntallet.

2.32 Registeret over merkepliktige fiskefartøyer.

2.33 Forholdet til kommunene.

2.34 Forholdet til brukergruppen.

2.35 Forholdet til organisasjoner i næringen.

2.36 Forholdet til fiskeri- og utbyggingsmyndighetene i fylket.

2.37 Fiskeriplanleggingen i distriktet - forholdet til fylkesplan.

2.38 Andre aktuelle oppgaver.

III ARSMELDINGER FRA FISKERINEMNDENE 1978

3.1 Skjervøy fiskerinemnd.

- 3.10 Nemndas sammensetning og virksomhet.
- 3.11 Fiskerinæringen i kommunen.
- 3.12 Havneforhold - kommunikasjoner.
- 3.13 Fiskeflåte og driftsforhold - konsesjoner og reguleringer.
- 3.14 Fiskeforedling og omsetning.
- 3.15 Fiskeriteknisk service.
- 3.16 Finansiering og kreditt.
- 3.17 Andre saker.
- 3.18 Oppsummering.
- 3.19 Aktuelle tiltak.

3.2 Kvæningen fiskerinemnd.

- 3.20 Nemndas sammensetning og virksomhet.
- 3.21 Fiskerinæringen i kommunen.
- 3.22 Havneforhold - kommunikasjoner.
- 3.23 Fiskeflåte og driftsforhold- konsesjoner og reguleringer.
- 3.24 Fiskeforedling og omsetning.
- 3.25 Fiskeriteknisk service.
- 3.26 Finansiering og kreditt.
- 3.27 Andre saker.
- 3.28 Oppsummering.
- 3.29 Aktuelle tiltak.

3.3 Nordreisa fiskerinemnd.

- 3.30 Nemndas sammensetning og virksomhet.
- 3.31 Fiskerinæringen i kommunen.
- 3.32 Havneforhold - kommunikasjoner.
- 3.33 Fiskeflåte og driftsforhold - konsesjoner og reguleringer.
- 3.34 Fiskeforedling og omsetning.
- 3.35 Fiskeriteknisk service.
- 3.36 Finansiering og kreditt.
- 3.37 Andre saker.
- 3.38 Oppsummering.
- 3.39 Aktuelle tiltak.

I HOVEDPUNKTENE I ÅRSMELDINGA 1978

1.1 Fiskerirettledningstjenesten i distriktet.

I å med delingen av kontordistriktet har en fått noe mer oversiktlige forhold med mulighet for i en viss utstrekning å systematisere arbeidet. Til gjengjeld har arbeidsomfanget økt - eller en har tatt opp oppgaver som det tidligere ikke var mulig å gjøre noe med, samtidig som en har lagt vekt på en mer fullstendig saksbehandling overfor nemndene. De daglige arbeidsoppgaver i forhold til brukerne har vært stadig økende. Planleggingsoppgavene kommer dermed stadig på etterskudd. Spørsmålet om å legge opp til en mer inndirekte vegledning eller "hjelp til selvhjelp" kan vise seg nødvendig og i lengden mest tjenlig for alle parter.

Innen distriktet har det vært bred enighet om at en ønsker å opprettholde en kommunal tilknyttet fiskeriadministrasjon. Spørsmålet om på litt lengre sikt å knytte fiskerisakene mer direkte til en tiltaks-administrasjon i de enkelte kommuner er aktualisert. I "rene" fiskerikommuner vil tiltakssakene i hovedsak ha tilknytning til fiskerinæringen.

Det er viktig at fiskeriplanleggingen på lokalplan kommer på linje med fylkesplanleggingen, slik at problemstillingene har samme aktualitet i tid.

Ulikheter i syn mellom kommunene- og fylkesnivå kan gi viktige bidrag til en nyansert debatt om mål og midler.

1.2 Fiskerinæringen i de tre kommuner.

Bortsett fra den negative situasjon i trålfisket, synes det å være adskillig optimisme når det gjelder utviklingen i fiskerinæringen ellers i denne delen av fylket.

Resultatene for 1978 indikerer at næringen i de siste år på mange måter har styrket sin stilling både i Skjervøy, Nordreisa og Kvæningen kommuner. Det er til stede en mer bevist holdning når det gjelder å utnytte lokale resurser og det foregår et mer helårig kystfiske i distriktet.

Kapitaltilgangen først og fremst til fornyelse av fiskeflåten er en begrensende faktor for utnyttelse av muligheter som etter fiskernes mening foreligger.

Det vises ellers til meldinger fra fiskerinemndene.

II FISKERIRETTLEDNINGSTJENESTEN I DISTRIKTET

2.1 Administrasjonsordning

2.10 Fiskerikontoret

Fra årskiftet 1977/78 ansees delingen av kontordistriktet formelt gjennomført. d.v.s. at Lyngen, Storfjord og Kåfjord danner eget distrikt og fiskerikontoret i Skjervøy dekker Skjervøy, Kvæningen og Nordreisa kommuner.

Imidlertid ble kontoret på Lyngseidet først etablert våren 1978, slik at fiskerirettlederen i en viss utstrekning ivaretok administrasjonen også for Lyngendistriktet i første halvår.

Foruten fiskerirettleder fungerte Arne Jørgensen i full stilling som kontorassistent.

I tillegg til kontormessige rutiner utførte assistenten en del forberedende saksbehandling med oppstilling av lånesøknader, o.l..

I begynnelsen av året flyttet kontoret til større lokaler i firma N. Rasch's forretningsbygg. Fiskerikontoret og Skjervøy Havnevesen har her felles lokaler i en kontorteknisk samarbeidsordning.

2.11 Kontordager i distriktet

I og med delingen av kontordistriktet var det enighet om å forsøke gjennomført en ordning med en kontordag pr. måned i de to kommuner utenom kontorstedet. Dette ble søkt gjennomført høsten 1978, men alt fra starten av så en at slike "faste" dager kolliderte med andre uoppsett-elige gjøremål.

Det ble ikke registrert publikumsbesøk, i det de fleste henvender seg telefonisk eller direkte til kontoret i konkrete saker.

Kontordagene har kanskje først og fremst betydning for kontakten med kommunene.

2.12 Budsjett og regnskap

Budsjettet for fiskerikontoret 1978 var satt opp med brutto utgift kr 247.318,-, hvilket innebar en øking i driftskostnadene på ca. kr 28.800,- sett i forhold til regnskapet for 1977.

Det var budsjettet med tilskott
fra Staten kr 61.317,- (46555)

" fylket " 48.879,- (46632)

Primær-
kommunene " 52.722,- (77711)

med netto utgift på kontorkommunene kr 84.400,-

2.13 Fiskerikontorets organisasjonsmessige plassering

Kontorets stilling som interkommunal enhet, medfører en seksjonsdelt saksbehandling med flere "sett" av formelle tilknytningspunkter og organer.

Inkludert fiskarmanntallsnemnda i kontorkommunen er kontoret (etter delingen av distriktet) sekretariat for i alt fem folkevalgte organer. Innbefattet den møte- og reisevirksomhet dette medfører, blir svært mye av arbeidskapasiteten bundet til rutiner som går på ajourhold i forhold til "organene" og den øvrige kommuneforvaltning, hvor alle klienter eller sakene, har forskjellig kommunal tilknytning.

Samtidig er den interkommunale status en klar ulempe når det gjelder identifiseringen i forholdet til den øvrige lokalforvaltningen.

Spørsmålet om å organisere fiskeriadministrasjonen som integrert ledd i de enkelte kommuners tiltaksadministrasjon har vært sett på som et aktuelt spørsmål.

2.14 Reisevirksomhet utenom distriktet - kurser

Som medlem av fylkesarbeidsnemnda har fiskerirettlederen regelmessig deltatt i møter på fylkesplan.

Tilknytningen her har vært nyttig, også ved at en med disse reisene har kunnet kombinere andre oppdrag.

Innen etaten har fiskerirettlederen deltatt på to kurser (organisasjonskurs i Alta i oktober og driftsøkonomi i Svolve nov. - des.) som har vært tilrettelagt i samarbeid med Norges Fiskerihøgskole.

Kursene har vært aktuelle og godt organisert.

På fylkesplan har det innen etaten vært holdt kontaktmøter til drøfting av aktuelle spørsmål.

Besøk på Norges Fiskerimesse har vært sett på som "obligatorisk" og i fiskeriadministrasjonen har en gjerne kombinert disse besøk med møter og konferanser.

2.15 Aktuelle tiltak

Den vanskelige arbeidsmessige situasjonen ved kontoret, hvor planleggingsoppgaver o.l. hele tida har måttet vike for dagsaktuelle problemer og mer rutinemessig arbeid, gjorde det nødvendig med en løsning for å styrke arbeidskapasiteten.

Med bakgrunn i samarbeidserfaringene med havnekontoret ble kontorassistentstillingen foreslått inndradd, mot opprettelse av saksbehandlerstilling. Saksbehandlingen for Skjervøy Havnestyre ble foreslått ivare tatt av det felles fiskeri- og havnekontor, mot at havnevesenet dekket en halv kontorassistentstilling. Denne ordningen ble gjennomført i 1979. En forutsatte samtidig at det ved kommunekontorene i Kvæningen og Nordreisa ble søkt etablert kontakt-punkter (personer) som kan bistå med formidling av henvendelser, og ivareta føringen av merkeregistret og fiskerimantallet.

2.2 Distriktsutvalget

2.20 Utvalget sammensetning

Etter delingen av kontordistriktet konstituerte utvalget seg slik:

Bernhard Vidjeland Nordreisa, formann
Nils A. Jakobsen Skjervøy, nestformann
Odd Hansen Kvæningen.

Vararepresentanter til utvalget er Jarle Mollan, Skjervøy, Sigvald Johnsen, Kvæningen og Asbjørn Pedersen, Nordreisa.

2.21 Utvalgets virksomhet

Distriktsutvalget hadde i meldingsåret 3 møter og behandlet i alt 18 saker.

Distriktsutvalget som danner fellesstyre for kontoret, har for det meste behandlet administrative saker, men utvalget har også uttalt seg om fiskerispørsmål av felles interesse for de tre kommuner. Det gjelder fiskeomsetningen, reguleringer i fisket, finansieringssspørsmål m.v. I samband med delingen av distriktet foreslo distriktsutvalget fastsatt nye retningslinjer for utvalget basert på fiskeristyrets mønsterreglement.

Bestemmelsen om at en ved alle tilsettingssaker skal supplere utvalget med et formannskapsmedlem fra de tilsluttede kommuner (§ 4 siste ledd) ble foreslått å gjelde kun ved tilsetting av fiskerirettleder.

Likeså ble kontornavnet foreslått endret fra Nord-Troms Fiskerikontor til Fiskerikontoret for Skjervøy, Kvæningen og Nordreisa.

Samtlige kommuner sluttet seg til utvalgets forslag.

2.22 Aktuelle tiltak

Når det gjelder den framtidige organisering av fiskerirettlednings-tjenesten har utvalget sluttet seg til fiskerinemndenes uttalelse i saken, og har framhevet de positive erfaringer en har hatt med den kommunale fiskerirettledningstjenesten.

Videre er framholdt statens ansvar for en videre utbygging av etaten basert på samordning med den kommunale og fylkeskommunale forvaltning.

2.3 Fiskerikontorets virksomhet

2.30 Saksbehandlingen generelt

Etter delingen av kontordistriktet har det til en viss grad blitt mulig å gjøre en mer ferdig saksforberedelse med innstilling til nemndene.

Selv om møter kalles inn med en ukes varsel, er likevel ofte tilleggs-sakene i flertall foran møtet.

Når det dreier seg om kjøp av fartøyer, finansiering av motorskifter o.l. er som regel tidsfaktoren avgjørende, og en forsøker da å få mest mulig av førstegangsbehandlingen ekspedert. Både i forbindelse med finansierings-søknader o.a. må kontoret i stor utstrekning bistå båteiere med brev-skriving og utfylling av skjemaer. Det går også mye tid til å oppklare forhold som normalt inngår i et privat foretaks forretningsførsel.

Hovedproblemet for fiskerirettlederen er at en p.g.a. tettheten i slike gjøremål, stadig kommer på etterskudd med planleggingsarbeid, rapporter o.l. som krever litt mer konsentrasjon.

Ved tilsetting av saksbehandler håper en å kunne oppnå en mer rasjonell bruk av ressurser, slik at kontoret kan være bedre ajour med planlegging, og også til å ta initiativ på aktuelle områder.

2.31 Fiskarmanntallet

I 1978 var fiskarmanntallsnemnda slik sammensatt:

Roald M. Jørgensen, manntallfører, Reidar Johansen, Skjervøy, Erling Pedersen, Arnøyhamn, Alfred Ottesen, Årviksand, Willy Arild, Hamncidet, Bjarne Jensen, Lauksletta.

Varamenn:

Jarle Mollan, Skjervøy, Helmer Hansen, Nikkeby, Aldor Johannessen, Akkarvik, Terje Sjørgård, Skjervøy.

Nemnda har hatt to møter hvor en i h.h. til gjeldende regler har satt opp kretsvisе manntallslistер og behandlet klager på manntallet.

Det daglige ajourhold av manntallet, medfører en god del arbeid for fiskerikontoret.

På en annen side er oversikten som manntallet gir viktig for arbeidet med øvrige fiskerisaker.

Med de svakheter som er innebygget i regelverket, hvor føringen av manntallet baseres på skjønnsmessige vurderinger, regner en med at fiskarmanntallet i Skjervøy gir et forholdsvis korrekt bilde av beskjeftigelsen i fisket. Fiskarmanntallet egner seg imidlertid ikke som sysselsettingsstatistikk. Slik statistikk vil en ikke få uten at fiskerne i likhet med andre arbeidstakere gjennom trygdesystemet pålegges registrering av påbegynt og avsluttet arbeidsforhold (for hver tur).

2.32 Registeret over merkepliktige fiskefartøyer.

For Skjervøy kommune er fiskerirettleder merkelovens tilsynsmann. I Kvænangen føres merkeregisteret av Alm Boberg, Jøkelfjord og i Nordreisa av Haltdan Reiersen, Sørkjosen.

Registrene føres slik at de til enhver tid skal være ajour både på kommuneplan, hos fiskerisjefen i fylket og i fiskeridirektoratet.

Ofte kan det være plagsomt å få de nødvendige opplysninger om endringer som har skjedd ved eierskifte, ombygginger m.v. og innhenting av slike opplysninger er også tidkrevende.

Hvorvidt et fartøy skal stå i fiskeriregisteret innebærer til en viss grad skjønn, men stort sett kan en si at fartøyer under 50 fot (over 50 fot skal det søkes særskilt om eiendomsrett) som er innrettet for yrkesmessig fiske og brukes som sådan, skal stå i merkeregisteret uansett eier.

I distriktet er det et stort antall småbåter (under 20 fot) som brukes til fiske. Dersom eieren også har en større båt (hovedfartøy) blir i regelen småbåtene registrert under samme nummer som hovedfartøyet (hjelpébåt).

Når det gjelder småbåter som brukes av personer med fiske som biyrke, har en fulgt den praksis at det gis adgang til registrering fiskeriregisteret dersom eieren fyller vilkårene for å stå i fiskarmanntallet.

En har forsøkt å innskjerpe at alle båter skal være merket.

Når det gjelder antall registrerte fiskefartøyer, vises til meldingene for de enkelte kommuner.

2.33 Forholdet til kommunene.

Som nevnt foran (2.13) har et felleskontor for flere kommuner innebygde svakheter med for stor spredning av innsatsen hvor også en stor del av arbeidskapasiteten går til ajourhold og møter med flertallige kommunale organer.

Naturlig blir det "de nærmeste krav" som først søkes oppfylt, og en oppnår ikke den samme kontinuitet i arbeidet med det som ligger lengst unna.

I lengden blir forholdet med et "felleshushold" slitsomt sammenlignet med en kommunevis oppbygd administrasjon hvor sakene inngår i en mer samlet og koordinert prosess.

Imidlertid har samarbeidet mellom fiskerikontoret og de enkelte kommuner etter forholdene fungert bra. Fiskerisaker som er fremmet gjennom kontoret har stort sett blitt tilfredsstillende fulgt opp av kommunene. Viktigheten av å beholde en kommunalt tilknyttet fiskerirettledningstjeneste har også vært sterkt framhevet i de tre kommuner.

2.34 Forholdet til brukergrupper.

Brukere av fiskerikontoret omfatter alle grupper med tilknytning til fiskeriene.

Den største- eller mest "arbeidsintensive" gruppen er nåværende eller potensielle båteiere, hvor kontoret bistår med tilrettelegging av prosjekter, finansieringssøknader til ombygginger, anskaffelse av teknisk utstyr m.v.

Etter hvert som serviceforetak for regnskap utvikles innen distriktet må en forutsette at det for næringsdrivende også på denne sektoren vil stilles krav om en mer rutinemessig ordnet drifts- og forretningsførsel. I prinsippet bør det også være et krav at søknader til offentlige organer framlegges ferdig til behandling. Hittil har fiskerikontoret i stor grad fått bære belastningen av svakt ordnet forretningsførsel på fangstleddet.

Når det gjelder øvrige brukergrupper utenom enkeltpersoner som søker kontakt for informasjon, er det på foredlingssektoren og servicesiden mer

prosjektorientert kontakt. Som hovedregel går alle saker til offentlige finansieringsinstitusjoner, konsesjonsmyndigheter m.v. gjennom kontoret, eller uttalelse blir innhentet om saker er blitt ekspedert direkte. Hittil har vel arbeidet ved fiskerikontoret i for stor grad omfattet de mer "personlig" pregede saker og en har av den grunn fått igjen for liten kapasitet til oversiktsoppgaver og tiltak av betydning for helheten og det som går på framtidige forhold.

Imidlertid vil det alltid være kontorets oppgave å bistå med veiledning i konkrete saker, men dette arbeidet kan sansynligvis gjøres mer effektivt ved å legge større vekt på selvhjelpprinsippet, b.a. ved at regnskapskontorer trekkes mer direkte med i driftsmessige forhold særlig når det gjelder fartøysiden.

En har inntrykk av at regnskapsførere stort sett opplever sine klienter gjennom bilag, lottoppgjør av årsavslutning, mens man står fjernere fra de daglige disposisjoner og det som går på økonomisk styring.

2.35 Forholdet til organisasjoner og grupper i næringen.

Fiskerikontoret har etter evne forsøkt å holde kontakt med lokale organisasjonsledd i næringen ved å delta på møter og yte en viss teknisk bistand til fiskarlagene.

En har ellers i forbindelse med behandlingen av b.a. regulerings saker søkt å formidle og til en viss grad samordne synspunkter fra lagene overfor fiskerinemndene og kommunene.

Til utredning av et fellesprosjekt for modernisering av fiskeforedlingsanleggene i kommunen (de som gjenstår å modernisere) er fiskerikontoret innvilget tilskott kr 100.000 fra Distriktenes Utbyggingsfond og kr 10.000 fra Skjervøy kommune. Til dette arbeidet hvor Barlindhaug, Tromsø, er engasjert som konsulenter, har vært arrangert fellesmøter med debriftene.

Forutsetningen er at en skal søke etablert en mer formell kontaktgruppe på produsentsiden. Muligens kunne det være en fordel om slike lokale grupper inngår i Produsentforeningsnes organisasjonsmønster.

Fiskerirettlederne blir hvert år innbudt til årsmøter i Troms Fiskarfylking. Dessverre har en hittil hatt liten mulighet til å delta.

Fiskerikontoret ser ellers et klart behov for mer aktivt ordnet informasjon og kontakt med interessegruppen i næringen, herunder også den formidlingsrolle kontoret bør ha b.a. i forholdet til kommunene.

2.36 Forholdet til fiskeri- og utbyggingsmyndighetene i fylket.

Gjennom protokollutskrifter fra møter i fiskerinemndene og ekspedisjoner av saker holdes fiskerisjefens kontor løpende orientert om aktivitetene i distriktet.

Daglig ekspederes meldinger om fangstleveringer.

Alle typer rapporter til sentrale myndigheter går gjennom fylkesfiskerisjefens kontor. På fellesmøter for etaten i fylket blir tatt opp sentrale spørsmål til drøfting og denne virksomheten fungerer også som etatsopplæring.

Til fiskerisjefens kontor, Statens Fiskarbank og fylkeskommunens utbyggingsavdeling utveksles ellers informasjon av felles interesse, men saksbehandlinger mellom disse organer er i liten utstrekning formalisert.

2.37 Fiskeriplanleggingen i distriktet- forholdet til fylkesplan.

De uttalelser og forslag som er fremmet fra fiskerikontoret og nemndene

i samband med generalplanarbeidet i kommunene, er stort sett kommet med i plandokumentene som målsettinger for fiskerinæringen sett i kommunal sammenheng.

Imidlertid vil det vise seg at mål som settes ut fra kommunene-og distriktspremisser ofte spriker eller har en annen tendens enn det som trekkes opp i fylkesplansammenheng. Fra enkelte synsvinkler kan dette fortone seg som et problem. Imidlertid tror vi en bør innrette seg på å leve med en forholdsvis høy grad av manglende "sammordning" mellom de ulike plannivåer. Så lenge ikke planvedtak er i strid med gjeldende lov, må det være kommunens sak å vurdere realismen i sin planlegging. Planleggingsdokumenter på alle nivåer er i dag det viktigste grunnlag for politisk debatt og en viktig side ved kommuneplanleggingen må være å søke påvirket de rammer som trekkes opp på andre beslutningsnivåer. En har også inntrykk av at den lokale planlegging sett i forhold til fylkesplanarbeidet i Troms, vil kunne virke til gjensidig styrking av aktiviteten innen kommuner og fylke også på fiskerisektoren.

2.38 Aktuelle oppgaver.

Hovedproblemet for fiskerikontoret er å få organisert virksomheten slik at en kan komme i mer aktiv posisjon i forhold til oppgaver som ligger foran. Samme gjelder "regnskap" for det som har passert med vurdering av registreringer og erfaringsmateriale (årsmeldinger). Slik arbeidssituasjon er med stadig øking av daglige oppgaver har det vist seg meget vanskelig å komme "i riktig spor". Med nåværende bemanning er det visse muligheter for bedring av forholdet.

Av viktige oppgaver i 1980 kan summeres følgende:

1. Årsmeldinger for 1979 gjøres ferdig i første kalenderkvartal, samtidig som fiskeriplanen for Skjervøy sluttføres. Innen sommerferien fullføres fellesplanen for modernisering/utbygging av fiskeforedlingsanleggene i Skjervøy kommune sammen med rammeplaner for de øvrige fiskebedrifter innen kontordistriktet.
2. I løpet av sommeren og høsten framlegges oversikt over mulige lokaliseringssteder for fiskeoppdrett i de tre kommuner. Likeså oversikt over naturlige skjellforekomster og vurdering av muligheter for utnyttelse av disse eventuelt i sammenheng med dyrking.
3. I tilknytning til moderniseringsplanene for fiskebrukene skisseres planer for lineegnestasjoner og redskapshus på de enkelte steder i kommunene.
4. I samband med årsmeldingene 1979 gjøres en kommunevis gjennomgang på aktuelle fornyelsesplaner for fiskeflåten.
5. Situasjonen for havneutbyggingen i distriktet gjennomgås b.a. i relasjon til fylkesplanene. Det tas initiativ overfor kommunene om utarbeidelse av disposisjonsplaner for de enkelte havneanlegg.
6. Spørsmålet om en reorganisering av fiskerirettledningstjenesten lokalt tas opp til drøfting i samband med etableringen av tiltaksadministrasjonen i kommunene.

III ARSMELDINGER FRA FISKERINEMNDENE

3.1 Skjervøy fiskerinemnd

3.10 Nemndas sammensetning og virksomhet.

I 1978 hadde nemnda denne sammensetning:

Nils A. Jakobsen, Skjervøy, formann, Jarle Mollan, Skjervøy, n.formann, Reidar Johansen, Skjervøy, Rasmus Nilsen, Skjervøy, Bjørnar Olsen, Skjervøy, Arnt Larsen, Årviksand, Paul O. Jørgensen, Årviksand, Varamenn var: Svein Kristiansen, Årviksand, Hedly Haugen, Lauksletta, Krut Mikalsen, Nikkeby, Håkon Samuelsen, Maursund, Helge Olsen, Skjervøy, Leif Johansen, Skjervøy, Arnfinn Pedersen, Arnøyhamn.

Nemnda hadde i meldingsåret ni møter og behandlet i alt 59 saker. Sakene besto for det meste av låne- og konsesjonssøknader. Det var imidlertid oppe flere saker av fiskeripolitisk art, så som havnespørsmål, sammensetningen av fiskeflåten, reguleringer i fisket m.v.

Frammøte i nemnda har stort sett vært godt.

3.11 Fiskerinæringa i kommunen

Aktivitetsnivå og økonomi fiskerierne får direkte virkninger for de fleste sektorer innen kommunen.

I 1978 fikk en de første utslag av reduserte råstoffleveranser fra trålere.

Kvantumssvikten i forhold til 1977 var for de tre trålerne tilsammen i underkant av 300 tonn, men de reduserte driftsinntekter sammen med betydelige kostnadsøkninger skapte likevel problemer for trålrederiet og da særlig for stabiliteten i bemanningen. Reduksjonen i trålfangstene slår ut først og fremst for de to filetanleggene, men indirekte også for de øvrige bedriftene. Imidlertid ga kystfisket brukbart resultat for de fleste sesonger slik at en totalt sett kom noenlunde bra ut.

Markedssituasjonen for tørrfisk og saltfisk gjorde det nødvendig å anvende en vesentlig del av seikvantumet til filetproduksjon, og det var også et godt år for seisnurpere. Låsettingen av sei bidro til at en større del av fangstene ble landet i distriktet, mens seien i tidligere år for en stor del er blitt ført til større mottaksanlegg i andre deler av fylket.

Fiskerne er imidlertid bekymret over den sterke beskatning en nå har på seien med effektive fartøyer fra hele kysten samlet i Nord-Troms og Vest-Finnmark.

Det er ellers verd å legge merke til den stabelisering som har skjedd i det lokale kystfiske, gjennom moderniseringer av flåten og mer helårig drift fra hjemmehavn. Et forhold som her synes å spille inn er de forholdsvis stabile forekomster av sild og annen åte i området.

Rekefisket har ellers fått en ny dimensjon med hovedtyngden av råstoff fra Barentshavet. De største kystreketralerne i Skjervøy har også på heldig måte kombinert fjordfisket med sommerturer til Barentshavet.

Totalt sett kan derfor 1978 betegnes som et bra år for fiskerierne i kommunen.

3.12 Havneforhold - kommunikasjoner

I samsvar med nemndas innstilling forutsatte kommunen at havneanleggene i Årviksand, Lauksletta og Skjervøy fullføres som tidligere planlagt. Det ble fremmet krav om at Arnøyhamn og Hamneidet tas opp som nye anlegg. En forutsatte videre at det gjennomføres undersøkelser for mulige havneanlegg på Nikkeby, Uløybukt og Maursund og nemnda har foreslått at kommunen bevilger penger til slike forundersøkelser.

3.13 Fiskeflåte og driftsforhold - konsesjoner og reguleringer

Ved fiskerinemndas behandling av prioriteringsplan for anskaffelse av nye fiskefartøyer ble uttalt at det er behov for betydelige fornyelser av fiskeflåten i kommunen, og at en så det særlig viktig å bygge opp en stamme av større kystfiskefartøyer. For 1979 prioriterte nemnda ett planlagt 84 fots fartøy til Årviksand.

Med henvisning til den begrensede tilgang på kapital til nybygg, ble pekt på behovet for kanalisering av en større andel kapital til moderniseringer av eksisterende flåte. Videre ble framholdt at kredittpolitikken må gi lokale banker i kystdistriktene bedre mulighet til å delta i utbygging/ fornyelse av fiskeflåten.

Fiskeflåte og antall yrkesfiskere fordelt på kretser

Fartøyer Krests/båtst.	</ 20	20/ 29	30/ 39	40/ 59	60/ 79	80/ 99	120/ 150	Båter tot.	1978		1977		1978
									A	B	A	B	Tot
Nikkeby	23			3				26	18	11	12	17	29
Lauksletta	17	11		1	1			30	9	24	8	32	33
Arnøyhamn	16	7	2		1			26	13	17	17	17	30
Akkarvik	21	6	1					28	6	20	12	22	26
Årviksand	21	8	3	2	2			36	9	42	9	49	51
Vorterøy	19	4						23	6	9	6	11	15
Uløybukt	11	2						13	9	7	9	8	16
Maursund	16	7						23	5	12	5	13	18
Hamneidet	16	2		1				19	11	12	10	14	23
Skjervøy	84	40	10	11	1	1	3	150	46	105	43	114	151
Totalt	244	87	16	18	5	1	3	374	132	259	131	297	392

Antall registrerte fiskefartøyer sank fra 423 ved utgangen av 1975 til 374 i 1978. Det vil si en netto nedgang på 48 fartøyer under 20 fot, stort sett hjelpefartøyer o.l. Da de andre fartøygruppene viste forholdsvis stor stabilitet, var der ingen reel nedgang i antallet fiskefartøyer. Tonåsjen har imidlertid økt betydelig i perioden.

Av oversikten framgår ellers at det for samtlige kretser ble registrert en viss nedgang i tallet på hovedyrkesfiskere. For en del skyldes dette reguleringer mellom liste A og B og en har andre indikasjoner på at det i realiteten har vært stabil beskjeftigelse i fisket.

Ut fra merkeregisteret var det i kommunen en nettotilvekst på 8 fiskefartøyer i 1978. Gruppen 20-40 fot økte med i alt 12 enheter mens det var en avgang på 5 i gruppen 40-80 fot. Et nytt 80 fots kystfiskefartøy som ble anskaffet til Arnøyhamn erstatter en 60 fots båt, og til denne kretsen ble også anskaffet et par større sjarker. Ellers var økingen i mellomgruppen (25-40 fot) markert i Skjervøy med tilsammen 11 enheter. Samtidig gikk det 3 fartøyer i gruppen 40-80 fot ut av registeret.

Fiskefartøyene over 40 fot hadde i 1978 en gjennomsnittsalder på 23 år, mot 24 år i 1976.

Fartøygruppene under 40 fot består for en stor del av nye enheter. Det har ellers skjedd en del ombygginger og utskiftinger av motorer og utstyr, slik at fiskeflåten i kommunen totalt sett har relativ høy standard.

Reguleringer i fisket

B.a. i samband med utbyggingen av rekeindustrien i distriktet har nemnda pekt på behovet for flere rekestrålkonsesjoner. Søknader om to nye konsesjoner (i tillegg til de to eksisterende) ble imidlertid avslått.

Nemnda har gått inn for at det ble gitt begrenset adgang til å fiske sild med garn, og har pekt på det uheldige i at en med totalstopp i fisket også er helt ute av sildemarkedet.

Forslag om forbud mot fiske med trål- og notredskaper i Langfjord ble imøtekommet av reguleringsmyndighetene.

Nemnda har fremmet forslag om undersøkelse av nye snurrevadfelter i områdene mellom Arnøy - Sørøy.

Fra nemndas side er ellers bedt om klarere retningslinjer for låssetting av seinotfangster.

3.14 Fiskefordeling og omsetning.

Kommunal fiskeriplan - produksjon/omsetning. Nemnda sluttet seg til avsnittet i forslaget til fiskeriplan angående fiskefordelinga. Nemnda understreket betydningen av modernisering og utvikling av fiskebrukene etter en samlet plan.

Videre framholdt nemnda at anleggene bør rustes til større avtak av sei. Det ble søkt midler av Distriktenes Utbyggingsfond til utarbeidelse av en samlet plan for utvikling av fiskeindustrien i kommunen.

Kvantumstall og anvendelse

Av tabellene nedenfor framgår kvantumstall og anvendelse av råstoffkjøp til de enkelte anlegg i 1978. Totalt dreier det seg om ca. 8.4 mill. kg levert fra fiskefartøy. I tillegg kommer fisk som er tilført fra andre distrikter. En antar at det kan dreie seg om et kvantum på ca. 1000 tonn.

Sted	Fiskeslag/råstoffkjøp i tonn					Anvendelse:				
	Torsk	Sei	Hyse	Annet	Biprod.	Fersk	Fryst	Saltet	Ann.	Tot
Akkarvik	88	24	7	17	15	19	1	127	4	15
Årviksand	616	202	110	141	154	60	498	486	179	122
Lauksletta	195	97	36	20	47	84	0	266	45	39
Lauksundskaret	1136	728	104	118	44	46	1704	360	20	213
Nikkeby	89	77	17	16	26	25	52	125	23	22
Uløybukt	49	9	0	3	9	5	42	13	10	7
Vorterøy	25	175						75	125	20
Fi-No-Tro A/S	2526	749	227	303	37	26	3292	423	101	384
Kåre Renø A/S	232	17	14	42	41	117	124	66	39	34
Totalt	4956	2078	515	660	373	382	5713	1941	546	858

(Anvendelse annet er vesentlig hending).

Rekekvantumet til Kåre Renø var i 1978 ca. 870 tonn, herav rundt 300 tonn fra den lokale rekeflåte.

En merker seg at kvantumet av sei til produksjon innen kommunen utgjorde kun 20% av det totale fiskekvantum. Med en fortsatt kanalisering av sei til filetproduksjon bør en ut fra den konsentrasjon av seinotfiske en har i dette området, kunne forvente vesentlig øking av seiproduksjonen.

Et annet viktig forhold for råstofftilgangen kanskje særlig for de mindre bruk, er styrkingen av "mellomgruppen" på fangstsida, hvor line- og snurrevadfiske i det siste er blitt mer aktuelle driftsformer. Dette gjør at en over året har en mer stabil hjemmeflåte enn tidligere.

3.15 Fiskeriteknisk service

Fra fiskerinemndas side er tidligere pekt på den nære sammenheng mellom effektivitet i fangst og foredling og produksjonsleddenes service-muligheter lokalt.

Det gjelder i særlig grad teknisk/elektronisk service på fartøyer, men også lagrings- og servicemuligheter for redskaper. Et forholdsvis nytt service-behov er mer ordnede forhold for lineegning.

I Årviksand ble det høsten 1978 etablert et moderne anlegg for lineegning som har vist seg å bli benyttet av hele fiskeflåten på stedet. Et viktig bidrag til den "nye" interesse for linedrift var også tilskottsordninger til lineegning som kom i stand samme år, og som har vært benyttet på de fleste steder i kommunen.

Fiskerinemnda har understreket behovet for tidsmessige egnestasjoner i tilknytning til fiskebrukene og nødvendigheten av offentlig medvirkning både til investeringer og drift. Den større satsing på linedrift har også gitt jammere råstofftilgang, bedret kvalitet og betydelig økt sysselsetting på land.

I forbindelse med søknad om finansieringsstøtte til en mindre verkstedbedrift i Årviksand har nemnda vist til at det på Arnøya bør være grunnlag for 4-5 arbeidsplasser i verkstedservice.

Til bedring av lagringsmuligheter for fiskeredskaper i Skjervøy havn har nemnda foreslått stiftet et nytt andelslag som kan foreta utbygging og drift av redskapshus, særlig for mindre båter.

I tillegg til eksisterende fellesanlegg for redskaper har et par av de største fartøyeierne etablert egne anlegg i indre havn. Havna er nå regulert med tilstrekkelige arealer for disse formål.

Når det gjelder verkstedservice er tilbudene i Skjervøy havn ganske bra. Med utbygginger som slutføres på Skjervøy Skipsverft vil en blant annet kunne utføre full service på de største fiskefartøyene (hekktrålere o.a.)

På disse områder står det imidlertid fortsatt mye igjen før en i kommunen som helhet kan si at behov og muligheter er rimelig tilpasset.

3.16 Finansiering og kreditt

Av tabellen nedenfor framgår oversikt over finansieringssøknader som er behandlet av fiskerinemnda i 1978.

Av lån i privat bank er medregnet de tilfeller hvor det dreier seg om kommunal garanti. Likeså mangler full oversikt over søknader til Distriktenes Utbyggingsfond som står for en vesentlig del av finansieringsstøtten til fiskeforedlingssektoren.

Prosjekt	ant.	kostnad	Finansieringssøknad			Resultat	
			St.Fb.	Privat bank	E.K.	St.Fb. innv.	komm. gar./ tilskott
<u>Nybygg</u>							
20-29'	1	154.000	109.000		45.000		
30-39'	1	350.000	310.000		40.000		
40-59'	2	1.839.000	1.609.000		230.000		
80-> '	3	8.043.000	5.500.000		593.000	300.000	200.000
<u>Bruktbåt</u>							
20-29'	1	124.000	60.000		64.000	60.000	
30-39'	5	849.000	560.000		225.000	160.000	64.000
40-59'	2	690.000	524.000	174.000	92.000	376.000	174.000
60-79'	1	545.000	205.000		50.000		290.000
<u>Mot./uts.</u>	4	418.150	489.650		78.500	90.000	
<u>Redsk.</u>	4	470.558	514.000		46.558		
<u>Industri</u>	1		(4.500.000)			(3.500.000)	
<u>Likviditl.</u>	1		(200.000)			(200.000)	
Tot.	26	13.482.708	9.880.650	174.000	1.464.058	986.000	728.000

Den totale søknadsmasse til Statens Fiskarbank var på i alt kr 9.880.650 til fartøylån. Søknader til industri og likviditetslån beløp seg til kr 4,7 mill kroner. Av dette ble i 1978 innvilget av banken kr 986.000 eller ca. 10% av det som var søkt til fartøylån og 3,7 mill. kroner til industri og likviditetslån.

Imidlertid er en del søknader ekspedert i 1978 først behandlet i 1979, slik at søknadsbeløp og "resultat" ikke gir et helt korrekt bilde.

Det er ellers viktig å understreke den lokale sparebanks aktive rolle i utviklingen av kommunens hovednæring.

Kommunen har på sin side fulgt opp alle rimelige behov for garantistillelse i forbindelse med finansiell medvirkning fra privatbank.

Egenkapitalinnsatsen har også vært relativt høy. Totalt sett hadde en i 1978 heller ingen nevneverdige problemer med de kreditter som tidligere er gitt til næringen.

3.17 Andre saker

Kommunalt næringsfond

Fiskerinemnda fremmet overfor kommunen forslag om opprettelse av et næringsfond med sektorvise rammebevilgninger og med forslag til retningslinjer for disponering av fondsmidler på fiskerisektoren.

Det foreligger fra kommunestyret prinsippvedtak om opprettelse av "fiskerinæringsfond", men retningslinjer for fondet er ikke fastsatt og hittil er heller ikke bevilget penger til formålet.

Fordeling av fisk fra trålerne

Det har vært misnøye med råstoffordelingen fra trålerne, og nemnda har anbefalt at det inngås ny leveringsavtale mellom trålerne og de tre filetffryseriene. Dette har også formannskapet sluttet seg til.

Fiskeoppdrett

I forbindelse med konsesjons- og finansieringssøknad fra Løkøy Laks A/S, har nemnda understreket nødvendigheten av skikkelig planlegging. Oppdrettsnæringsens muligheter må ellers kartlegges og vurderes som en del av fiskerinæringen, særlig må forholdet til eksisterende fiskeproduksjonsanlegg tas med i planforutsetningene.

Samarbeid mellom fangst- og foredlingsleddet

Representanter for nemnda har deltatt i drøftinger med produsentgruppen om den framtidige struktur i fiskeforedlingsvirksomhet. Likeså har nemnda vært representert i felles møter mellom fisker og produsenter om løsingen av praktiske problemer foran hovedsesongene.

Fiskeriplanleggingen i fylket

Fiskerinemnda har avgitt uttalelse om forslaget til Aksjons-fiskeriplan for Troms fylke i 1978.

3.18 Oppsummering

1. Det har i 1978 vært god aktivitet i fiskerinemnda og bra frammmøte.
2. Som helhet var 1978 et bra år for fiskerinæringen i kommunen.
3. Viktige fiskerihavneprosjekter er under arbeid, men tempoet er lavt p.g.a. for små bevilgninger og det gjenstår mye før en i kommunen har et noenlunde tidsmessig havnetilbud sett i forhold til fiskerinæringens behov.
4. Det har vært en positiv utvikling når det gjelder fornyelser og driftsøkonomi i kystfiskeflåten, mens utsiktene for trålflåten er bekymringsfull. Et mer helårig fiske lokalt og gjenopptagelse av linefisket sammen med snurrevad, indikerer mer stabile driftsforhold på fangst-sida.
5. Fiskeforedlingsbedriftene har i 1978 p.g.a. et godt seinotfiske og gjenopptagelse av linedrifta hatt normal råstofftilgang til tross for svikt i trålfisket. Sysselsettingen har stort sett vært tilfredsstillende og til enkelte bedrifter er benyttet fremmed arbeidskraft.

Fiskeoppdrettsnæringen er kommet inn som et interessant tillegg til ordinær fiskeproduksjon.

6. De fiskeritekniske servicetilbud er inne i en bra utvikling og en er stort sett selvforsynt for slike tjenester innen kommunen. Det er viktig å få etablert mindre serviceverksteder utenom kommunesenteret.
7. Finansieringsmulighetene er ikke tilfredsstillende for å følge opp nødvendige fornyelsesbehov i næringen. Takket være aktiv medvirking fra den lokale sparebank og kommunen, har en likevel maktet å opprettholde bra standard i fiskeflåten.
8. Fiskerinemnda har medvirket aktivt i drøftingen av dagsaktuelle og framtidige problemer og muligheter for fiskerinæringen lokalt.

3.19 Aktuelle tiltak

1. Fiskeflåten

Ved prioritering av nye fartøyprosjekter vil nemnda legge vekt på at en i kommunen får en allsidig sammensatt kystfiskeflåte med god geografisk spredning. Mannskapssituasjonen på vedkommende sted vil være et viktig moment i valget mellom ellers likeverdige prosjekter. I en situasjon med svak kapitaltilgang for nyanskaffelser, må fortsatt legges vekt på modernisering av eksisterende enheter.

2. Driftsforhold i fisket

Det må fortsatt stimuleres til økt deltakelse i linefisket gjennom driftstilskott og bedring av arbeidsforholdene for lineegning. Hensiktsmessige lokaler for egning må innpasses i moderniseringsplanene for det enkelte fiskebruk. Nemnda antar at snurrevadfisket kan få økt betydning for kystfiskefartøyer over 40 fot. Dette forutsetter kartlegging av nye snurrevadfelter og videre utprøving av fangstteknikken for de ulike fartøystørrelser.

3. Havner

Planlegging og utbygging av havneanlegg må baseres på funksjonsmessige vurderinger b.a. gjennom utarbeidelse av arealdisponeringsplaner for sjø- og landområder i havnene.

Slik planlegging må foregå i kommunal regi og anleggsplaner (kystdirektoratet) må søkes tilpasset de aktiviteter som forutsettes i vedkommende havn.

Nemnda vil understreke kommunens ansvar for initiativ til gjennomføring av forundersøkelser og utarbeidelse av detaljplaner.

En viser b.a. til gjentatte krav om utbedringer av Årviksand havn. Likeså er Lauksund havn og Arnøyhamn viktige utbyggningsprosjekter hvor kommunen må spille en aktiv rolle for å komme fram til tjenlige løsninger.

4. Teknisk service

Det må legges vekt på bedre tilretteleggelse av teknisk nærservice (førstehjelp) for fiskeflåten og fiskebrukene rundt om i kommunen. Dette må inngå som et ledd i havneplanleggingen og på de mindre steder helst i tilknytning til eksisterende fiskebruk eller kaianlegg som kombinerer flere behov.

I Årviksand er behovet for et mindre verksted særlig stort og planene for et slikt tiltak bør søkes realisert snarest.

Ved samordning av løsninger for aktuelle servicebehov for båter, redskaper og landanlegg bør det i en viss grad være mulig å skape nye arbeidstilbud også på de mindre steder.

5. Fiskeforedlingsvirksomhet

Med de knappe ressurser en har på råstoffside og de høye investeringskostnader er det særdeles viktig å tilrettelegge fiskeforedlingen slik at en kan oppnå maksimalt utbytte både når det gjelder arbeid og driftsøkonomi.

Dette vil komme hele næringa og kommunesamfunnet til gode.

Mer rasjónelle arbeidsplasser ^{prosesser} innebærer i regelen også bedre arbeidsforhold og en mer stabil situasjon både for bedrift og arbeidstaker. Fiskeforedlingsanlegget med tilhørende servicetilbud danner også basis for fangstaktivitetene i et lokal område.

For å opprettholde nåværende struktur i fiskemottaks- og foredlingsvirksomheten vil det være nødvendig med fast organiserte samarbeidstiltak mellom bedriftene, både på råstoffsidene og i produksjon og markedsføring.

Gjennom den samlede planlegging som er i gang innen kommunen for modernisering av bedriftene, vil en måtte bringe fram alle sider i problematikken. Fiskerinemnda vil sterkt understreke viktigheten av større framdrift i dette arbeidet.

Fiskeoppdrett og skjellproduksjon

Det eksisterende fiskeoppdrettsanlegg i kommunen må gis nødvendig bistand og støtte slik at foretaket kan finne en mest mulig stabil plassering i fiskerinæringen lokalt.

Samtidig må søkes gjennomført kartlegging av muligheter for økt virksomhet (flere anlegg) på denne sektor, og de enkelte prosjekter må søkes tilpasset den ordinære fiskeproduksjon med utnyttelse av lagerkapasiteter, kaianlegg, forproduksjon m.v..

Produksjon av skjell kan være en naturlig bivirkning til fiskeoppdrett. I en viss utstrekning kan de mindre båter også utnytte naturlige forekomster av skjell. Det er viktig at forsøks- og kartleggingsvirksomhet på dette området kommer i gang.

3.2 KVÆNANGEN FISKERINEMND

3.20 Nemndas sammensetning og virksomhet.

Representanter: Odd Hansen, Jøkelfjord, formann, Sigvald Johnsen, Badderer, n.form., Oliver Knutsen, Burfjord, Per Storvik, Rein fjord og Olav Olsen, Spildra.

Varamenn: Asle Solstad, Badderer, Hjalmar Isaksen, Spildra Sigfred Persen, Burfjord, Arnold Sollund, Jøkelfjord.

Nemnda har i meldingsåret hatt fire møter, og behandlet 43 saker.

Saksmengden har bestått av lånesøknader, prioritering av havneanlegg og fartøyprosjekter etc.

Frammøte har vært bra, men i vintersesongen har det vært visse vansker med å få nemnda samlet.

3.21 Fiskerinæringen i kommunen.

Kvænangen har ikke vært regnet som typisk fiskerikommune, selv om fiske i alle tider har vært viktigste næringsveg særlig i de ytre deler av kommunen.

Fjordarmene i Kvænangen kan også i dag betegnes som fiske-rike, med innsig av gytetorsk om vinteren. I hele fjordområdene gode forhold for ansamling av åte og dermed torsk, sei og hyse også i sommerhalvåret. Disse forhold har bedret seg etter at sildefisket med snurpenot ble stanset.

I de senere årene har rekefisket ute i fjorden vært hovedfiske for de største båtene. Beskatningen på de lokale rekefeltene har imidlertid vært hard og det har vært nødvendig å søke andre felter for å oppnå brukbart årsresultat.

I midlertid er reketrålerne i Kvænangen stort sett for små til fiske i Barentshavet. For noen vil det derfor være nødvendig å skaffe seg litt større fartøyer (over 50 fot) som kan drive kombinert hav- og fjordfiske eller sommerfiske etter reker i Barentshavet, kombinert med f.eks. linedrift om vinteren fra hjemmehavn.

Produksjonskapasiteten for reker (2 pillemaskiner i Rein fjord) må i dag for en stor del dekkes opp av fartøyer fra andre kommuner.

Forholdene for mer helårig hjemmefiske har bedret seg etter at fiskebruket i Jøkelfjord kom i drift i 1974. I tilknytning til eksisterende foredlingsbedrifter søkes nå etablert mottaksstasjoner flere steder i kommunen, slik at særlig de som fisker med mindre båter skal kunne ro fiske fra sitt hjemsted.

Om forholdene kan legges bedre til rette for anskaffelse av høvelige båter (sjarker), samtidig med bedring av fiskemottak havneforhold og teknisk service, er det grunn til å regne med at fiskerinæringen - i hovedsak basert på små driftsenheter - skal gi mer helårig sysselsetting og dermed få større betydning for stabilisering av bosettinga.

Kommunens generalplan legger også opp til at næringsdriften i det hele, baseres på mindre enheter med vekt på kombinasjoner i tilknytning til primærnæringene.

3.22 Havneforhold og kommunikasjoner.

I forbindelse med behandlingen av fylkets havneplan forutsatte nemnda at havn på Spildra gis høyeste prioritet og framholdt at det er påtrengende nødvendig med en havneløsning også for Reinfjord.

Disse to prosjektene forutsettes løst over de statlige bevilginiger til fiskerihavner.

Nemnda var ikke tilfreds med de prosjektløsninger som er skissert av Kystdirektoratet.

Moloanlegget i Kjøllefjord (Badderren).

Nemnda framholdt at uten en fullføring av anlegget ville investeringer som hittil er gjort, være nokså unyttige.

Det av fiskarlaget skisserte forslag om forlengelse av moloen, ble ansett av nemnda som en god løsning - ut fra de behov stedet har, og kommunen er anmodet om å få utarbeidet prosjektplaner og kostnadsberegninger.

3.23 Fiskeflåte og driftsforhold - konsesjoner og reguleringer.

Prioritering av fartøyprosjekter.

Ved behandlingen av årsmelding for 1977 understreket nemnda fiskeflåtens fundamentale betydning for utvikling av næringslivet generelt i kommunen og at en opprusting av flåten derfor vil være et av de viktigste tiltak for å bedre Kvænangens stilling som en av de 11 mest næringssvake kommuner i Troms.

Det ble bl.a. pekt på ønskeligheten av å få anskaffet et par større kystfiskefartøyer.

Med utgangspunkt bl.a. i den svake kapitaltilgangen til Statens Fiskarbank, fant nemnda for 1979 å ville prioritere fartøygruppen 30/40 fot hvor en har flere habile søker til nye båtprosjekter.

Hensiktsmessige sjarker er ansett som særlig viktige driftsenheter i Kvæningen.

Fiskeflåte og antall yrkesfiskere fordelt på kretser i komm.

Sted:	Båtstørrelse i fot:				Tot.	Antall fiskere på:	
	u/20	20/39	40/59	60/79		Liste A	Liste B
Seglvik	11	4			15	3	6
Reinfjord	20	4	2		27	10	8
Jøkelfjord	14	9	5	1	29	3	15
Alteidet	10	2			12	7	3
Burfjord	41	11			52	19	15
Badderren	42	8			50	15	13
Kjækan	18	1			19	10	2
Sørstraumen	8	2			10	2	-
Skorpa	7	1			8	-	1
Spildra	22	11			33	6	11
Valanhamn	12	1			13	8	2
Totalt	205	56	7	1	268	83	76

Det totale antall fiskefartøyer økte i 1978 med fire, ved utgangen av året var det 268 fartøyer i kommunen.

Liste B holdt seg konstant fra 1977 til 1978.

Liste A økte med 11, fra 72 i 1977 til 83 i 1978.

Valanhamn hadde den største økingen, antallet steg fra 2 i 1977 til 8 i 1978.

En merker seg at tallet på fartøyer og båter er betydelig høyere enn antallet registrerte fiskere. Sannsynligvis må det være en del feil i registrene, men det høye båttallet skyldes også at mange fiskere har to registrerte båter (hovedfartøy, og en åpen båt med påhengsmotor).

Fiskerinemnda har anmodet om at det blir foretatt en "hovedgjennomgang" på de to registere.

Fra 1975 til 1978 hadde Kvæningen en netto øking i fiskeflåten på i alt 34 registrerte fartøyer. Størstedelen av økingen var småbåter under 20 fot som for en del benyttes som hjelpebåter. Imidlertid økte gruppen 20-30 fot med 9 fartøyer, mens det ble registrert nedgang på to fartøyer i gruppen 40-60 fot i samme periode.

Nedenfor er gitt en oversikt over alderssammensetningen av fiskeflåten som viser at selv om det i det siste par år har skjedd en viss fornyelse er gjennomsnittsalderen på fartøyene høy.

Reg. fartøyer over 40 fot i drift.
Antall/gjennomsn.alder i år:

Fartøy- størrelse	1970		1972		1974		1976		1978	
	Ant.	Gj.å.	Ant.	Gj.å.	Ant.	Gj.å.	Ant.	Gj.å.	Ant.	Gj.å.
40/49 fot	5	38,8	3	36,3	6	34,2	7	32,7	7	32,1
50/59 "	1	22	-	-	1	31	1	32	1	30
60/69 "	-	-	-	-	-	-	-	-	1	33
70/79 "	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
80/99 "	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
</100 "	1	3	1	5	-	-	-	-	-	-
Totalt:	7	31,3	4	28,5	7	33,7	8	32,8	9	31,7

Det har imidlertid skjedd moderniseringer med utskifting av motorer, fornyelser av skrog og utstyr slik at fiskeflåten totalt sett har bedre standard enn det en kan lese av aldersstatistikken.

De forholdsvis store påkostninger på eldre fartøyer virker likevel inn på lønnsomheten.

3.24 Fiskeforedling og omsetjing

Av tabellen nedenfor framgår de kvanta av fisk som er levert til de to anleggene i kommunen i løpet av 1978.

STED	FISKESLA C/RÅSTOFF I TONN					ANVENDELSE			
	Torsk	sei	hyse	Biprod.	Fersk	Fryst	saltet	Annet	Totalt
Reinfjord	280,2	28,3	8,7	21,2	27,1	110	178	38	353,3
Jøkelfj.	28,1	197,7					226		226,0
Totalt	308,3	226,0	8,7	21,2	27,1	110	404	38	579,3

Til rekefabrikken i Reinfjord ble levert ca. 380 tonn reker, hvor den vesentlige delen av kvantumet kom fra Barentshavet. Fabrikken hadde i drift en pillemaskin og nr. 2 under montering, slik at den framtidige mottakskapasitet vil være ca. 750 tonn.

Tilgangen på fisk var i 1978 svakere enn tidligere år. Tildels skyldes dette at en i samband med eierskifte for fiskebruket i Jøkelfjord hadde delvis stillstand i fiskekjøpet. Fiskerinemnda har vært engasjert i arbeidet med å organisere fiskemottaksstasjon i Segelvik, Badderer og Kjøllefjord. Ingen av disse stasjonene kom i gang i 1978.

3.25 Fiskeriteknisk service

Verkstedbedriften i Jøkelfjord er bra opprustet med nytt kaianlegg og verktøyanskaffelser, slik at den stort sett tar de oppdrag som er fra den lokale fiskeflåten. Bedriften har også en betydelig del av sine kunder fra Vest-Finnmark.

Både i Jøkelfjord og Reinfjord er det behov for redskapshus til lager og vedlikehold. Særlig i Reinfjord er det aktuelt også med tidsmessige lokaler for lineegning, og fiskerinemnda har anmodet bedriftene om å tilrettelegge forholdene for denne virksomheten.

I tilknytning til fiskemottaksstasjonene vil det være ønskelig også å etablere brukbare hus for lagring og vedlikehold av redskaper, eventuelt også for lineegning.

3.26 Finansiering og kreditt.

Prosjekt	Finansiering:					Resultat:		
	Ant.	Kostnad:	St.Fb.	Priv.b.	Egen.k.	St.Fb.	Komm.	Priv.b.
Nybygg:								
30/39 fot	1	333.500	200.000	90.000	43.500	0		90.000
40/49 "	1	654.000	500.000	130.000	24.000	500.000		130.000
Brukt båt:								
20/29 fot	1	130.000	50.000	50.000	30.000	50.000		50.000
Motor/utst.:	5	173.000	30.000		67.000	0	76.00	
Totalt:	8	1.290.500	780.000	270.000	164.500	550.000	76.00	270.000

Tabellen viser at åtte prosjekter på tilsammen kr 1.290.500,-, ble to prosjekter realisert ved lån i Statens Fiskarbank på tilsammen kr 550.000,- og privatbank/andre kr 346.000,-.

Tilsammen ble søkt om kr 780.000,- i Statens Fiskarbank.

Banken fant å kunne innvilge ca. 70% av total søknadsmasse, dvs. til ett nybygg på 42 fot, til et brukt fartøy og til et motorskifte.

Lånsøknader i privat(e) bank(er) ble innvilget 100%.

Egenkapitalandelen av totale kostnader var 12% eller 164.500,- kroner. I forhold til total finansieringssøknad i Statens Fiskarbank var andelen av egenkapital 21%.

3.27 Andre saker

Organiseringen av fiskerirettledningstjenesten

I samband med behandlingen av NOU 44/78 ga nemnda slik uttalelse:

"Fiskerinemnda slutter seg til mindretallets syn om en tredelt offentlig forvaltning også på fiskerisektoren. Nemnda understreker betydningen av at den lokale fiskerirettledningstjenesten inngår som ledd i kommunens tiltaksrettende virksomhet og at utviklingen av fiskerinæringen lokalt i sterkere grad enn tidligere kan betraktes som et kommunalt anliggende. Det samme bør for øvrig gjelde på fylkesnivå!"

Disponeringen av det kommunale næringsfond for tiltak på fiskerisektoren

Det har vært uensartet praksis ved bruken av midler fra nærings- og tiltaksfondet og nemnda har ved flere anledninger bedt om at det i vedtektene for fondet, eventuelt ved tilleggsbestemmelser, blir klargjort rammer for bruk av kommunale fondsmidler til fiskeriformål.

Saken ble tatt opp b.a. i henvendelse til kommunen i januar 1978.

3.28 Oppsummering

1. Fiskerinemnda har fungert tilfredsstillende og har deltatt aktivt i løsingen av aktuelle fiskerispørsmål.
2. Totalt sett har det i 1978 vært en positiv utvikling med økt interesse for fiskeriene som næring. I hovedsak baseres utviklingen av fiske og fiskeforedling på små driftsenheter med vekt på kombinasjoner.
3. Utbyggingen av hensiktsmessige havneanlegg ligger sterkt tilbake og fiskerinemnda er ikke tilfreds med prosjektløsninger som er skissert.
4. Fiskeflåten har høy gjennomsnittsalder og nemnda har prioritert fornyelser i gruppen 30-40 fot. En ser det også sterkt ønskelig å få anskaffet minst ett moderne kystfiskefartøy i størrelsen 70-80 fot.
5. I tilknytning til de to fiskeforedlingsbedriftene i kommunen har nemnda gått sterkt inn for å få organisert mottaksstasjoner for fisk rundt om i kommunen.
6. Verkstedteknisk service innen kommunen ansees bra dekket, men nemnda har understreket behovet for tilfredsstillende redskapsservice, herunder også bedre forhold for lineegning.
7. Av åtte fartøyprosjekter (nybygg/påkostninger) på tilsammen kr 1.3 mill. ble finansiert kr 550.000 i fiskeribanken og 346.000 i lokal sparebank. Egenkapitalen var ca. 12%.

3.29 Aktuelle tiltak

1. Fiskerinemnda viser til den høye gjennomsnittsalder i kommunens fiskerflåte og vil strekt understreke behovet for fornyelser. Det gjelder i særlig grad utskifting av små sjarker til fartøyer i størrelsesgruppen 30-40 fot som kan drive helårig kyst- og fjordfiske.
2. Nemnda vil ta opp spørsmål om dannelselse av andelslag i Reinfjord og Jøkelfjord for anlegg og drift av redskapshus, eventuelt lineegnestasjoner. Ved tilretteleggelse av forholdene for linefiske oppnås bedret råstoffkvalitet, jammere drift over året og bedret sysselsetting i land.
3. Nødvendige moderniseringer av anleggene på foredlingssida må gjennomføres og arbeidet med utvikling av fiskemottaksstasjoner følges opp.
4. Havneanlegget ved Kjøllefjord må søkes fullført, slik fiskerinemnda tidligere har foreslått og kommunen må delta aktivt i utbedringen av fortøyningsanlegg, stønanlegg m.v. Det må stilles krav om at utbyggingen av havna på Spildra igangsettes uten ytterligere forsinkelser.
5. I samband med opprettelse av kommunalt tiltakskontor (tiltakskonsulent) bør en se på mulighetene for hensiktsmessig samordning med fiskeradministrasjonen.

3.3 Nordreisa fiskerinemnd

3.30 Nemndas sammensetning og virksomhet.

Representanter: Bernhard Vidjeland, Oksfjordhamn (form.) Asbjørn Pedersen, Sørkjosen, (n.Form.), Johan Pedersen, Rotsundelv, Ragnar Johansen, Hamnes, Klaus Pedersen, Storslett, Eivind Henriksen, Storslett, Ottar Gamst, Rotsund.

Varamenn: Johs. Andersen, Oksfjordhamn, Alfon Åsheim, Oksfjordhamn, Arne Pedersen, Sørkjosen, Ivar Hestdal, Rotsund, Kåre Bergland, Storslett, Odd Olsen, Hamnes, Klaus Jensen, Oksfjordhamn.

Nemnda avholdt i 1978 fire møter. Tilsammen 30 saker ble behandlet. Nemndas formann er også formann i distriktsutvalget for fiskerinemndene i området og har deltatt i utvalgets møter. Han har også gjort befaringer, takstforretninger m.v..

Utenom låne- og garantisøknader har nemnda behandlet lokale reguleringer i fisket, spørsmålet om egnestasjoner, og avtak av seinotfangster.

3.31 Fiskerinæringen i kommunen

Selv om det kan registreres ev viss avgang i antall registrerte fiskefartøyer, og da vesentlig mindre sjarker, er det flere tegn på at fiskeriene i senere år har fått økt betydning som næring i Nordreisa kommune.

Viktige faktorer i dette er de utbygginger og moderniseringer som er gjennomført på Havnes med omlegging til maskinell rekeproduksjon (to maskiner med årskapasitet ca.750 tonn råstoff) og den økte omsetning av tørrfisk.

Likeså har opprustningeen av fiskebruket på Klubbenes bidradd til større aktivitet både i hjemmefisket og ved tilførsel av fangster utenfra, hvor seifisket utgjør en vesentlig del.

Det har også skjedd fornyelser i fiskeflåten ved anskaffelse av et par forholdsvis nye 50-fots båter, moderniseringer av eldre fartøyer og anskaffelse av i alt 4 båter i gruppen 30-40 fot. Et planlagt 80 fot nybygg oppnådde ikke finansiering.

Fra kommunens side er støttet aktivt opp om tiltak i næringen ved garantistillelse, finansieringsstøtte gjennom nyopprettet kommunalt fiskerifond, utbygging av vannverk på Havnes og Klubbenes og havneanlegget i Sørkjosen.

Totalt sett har fiskeriene også gitt brukbart økonomisk resultat i 1978, både for fiskerne og virksomhetene på land.

3.32 Havneforhold - kommunikasjoner.

Fra fiskerisjefen i Troms ble nemnda i desember forelagt Kystdirektoratets forslag til havneløsning for Klubbenes i to alternativer. Ved årsskiftet vedtok nemnda en uttalelse hvor en ba om en utvikling av nåværende havn på østsiden med størst mulig utdyping og anlegg av kai på nordsiden av havna. Nemnda forutsatte at prosjektet ble gitt høy prioritet på fylkesplan. Nemnda har tidligere fremmet en prioriteringsplan for utbedring av havneforholdene innen kommunen.

Det nye havneanlegget i Sørkjosen ble tatt i bruk i 1978 da stort sett alle mudringsarbeider var fullført. I havna er almeningskai og innafor moloen fastfortøyningsplass for fiskefartøyer av alle aktuelle størrelser.

Fiskerinemnda har anmodet kommunen om at det blir utarbeidet disposisjonplan for havna som fastlegger førtøyningsplasser og arealer for de ulike behov (redskapshus, båthus, kaier, småbåthavn, m.v.)

En regner med at det vil være en del isproblemer i havna.

3.33 Fiskeflåte og driftsforhold - konsesjoner og reguleringer.

Sildefisket 1978 - Reguleringer i fisket

Nemnda vedtok en uttalelse om at reguleringsordningen for garn i 1978 var lite brukbar. En framholdt videre at "framtidige sildekvoter for garnfiske må fordeles på fylker og kommuner med fastsettelse av begynnerdato og maksimumskvote pr. mann". Videre ble framholdt at fiskerinemndene måtte få ansvaret for tildeling av kvoter pr. båt/mann, evt. ved at nemndene gir innstilling overfor fiskerisjefen.

Lokale reguleringer av fisket i enkelte områder.

Nemnda sluttet seg til krav fra Nordreisa fiskarlag om utvidet fredning av Reisa fjorden, området ved Sokkelvik og fredning av Rotsundet mot not og trål.

Praktiske fiskeforsøk/lineegnestasjoner

Nemnda sluttet seg til et forslag fra fiskerikontoret om en undersøkelse av nye snurrevadfelter i området mellom Sørøy og Torsvåg-Nygrunnen. Når det gjelder egnestasjoner, framholdt nemnda at det var viktig med varige støtteordninger til utvidet linedrift. Dette særlig med tanke på bedre råstoffkvalitet og økt sysselsetting.

Fiskeflåte og antall yrkesfiskere fordelt på kretser.

Krets/båt- størrelse	</ 20'	20/ 29'	30/ 39'	40/ 59'	60/ 79'	Totalt	Antall yrkesfiskere		Totalt
							Liste A	Liste B	
Oksfjordh.	12	3	2	1	-	18	9	20	29
Straumfj.	2	1	-	1	-	4	3	4	7
Storvik	5	-	-	2	1	8	8	37	45
Storslett	5	5	2	-	-	12	8	10	18
Sørkjosen	13	5	-	3	-	21	11	24	35
Bakkeby	1	-	1	-	-	2	3	4	7
Rotsundelv	22	4	1	-	-	27	14	23	37
Rotsund	9	2	1	-	-	12	8	12	20
Havnes	14	3	1	2	-	20	8	10	18
Totalt	83	23	8	9	1	124	72	144	216

Registrerte fartøyer. Antallsmessig utvikling i årene 1976/77/78:

Fartøy- størrelse	Antall 31/12-75	Tilgang/avgang			Antall 31/12-78
		1976	1977	1978	
</20 fot	90	13/4	13/39	13/3	83
20/29 "	36	3/10	3/11	5/3	23
30/39 "	3	1/1	2/1	4/0	8
40/59 "	8	1/1			8
60/79 "	0	1/0			1
80/99 "					
100/139 "					
</140 "					
Tilsammen	137	19/16	19/52	22/6	123

Av tabellene ovenfor framgår at fiskeflåten har bra distriktsvis fordeling i kommunen sett i forhold til fiskernes bosetting. En del mindre sjarker er skiftet ut til fordel for litt større båter, hvor en har hatt betydelig tilgang i gruppen 30-40 fot.

I kommunen er to fartøyer over 50 fot, den ene 50 og den andre 25 år gamle. Imidlertid er begge modernisert og kan regnes som effektive driftsenheter.

Tallet på yrkesfiskere har i flg. fiskarmanntallet økt fra 174 i 1977 til 216 i 1978. Det var 33 flere med fiske som hovedyrke og tallet på biyrkesfiskere økte fra 63 til 72 i løpet av 1978.

Kretsvis fordelte økingen seg temmelig jamt over hele kommunen.

Prioritering av fartøyprosjekter.

Nemnda har i forbindelse med prioriteringen av fartøyprosjekter innenfor Aksjonsfiskeplanen for Troms, antydnet følgende program for nærmeste år:

- anskaffelse av ett moderne 80 fots kyst- og havfiskefartøy
- fortsatt styrking av fiskeflåten i 50 fots gruppen
- anskaffelse av flere 30-40 fots helårsdrevne sjarker

Nemnda vedtok "sterkt å understreke viktigheten av å imøtekomme interessen for større sjarker, kanskje særlig i Rotsundområdet hvor fiskermiljøet på mange måter må gjenopprettes".

En framholdt videre at en ønsket det ble anskaffet minst ett større kystfiskefartøy til kommunen.

3.34 Fiskeforedling og omsetning

Som nevnt foran har fiskeforedlingen fått økt betydning i Nordreisa kommune. For rekeprodukter er kvantumsøkingen markert etter omleggingen til maskinell produksjon med tilførsel av havreker. Med det samarbeid om råstoffkjøp og salg som er etablert mellom rekefabrikkene i Skjervøy, Kvænangen og Nordreisa, ligger det muligheter for samarbeidstiltak også på andre sektorer og på forskjellige plan.

Fiskebruket på Klubbenes som eies av interesser på Vestlandet, viser at det er mulig å utvide arbeidsoperasjonene i saltfiskproduksjonen ved at saltfisken vaskes ferdig for tørking på primærleddet.

Ca. 80 % av arbeidet med å bringe fram et ferdig klippfiskprodukt er dermed utført, og dette kan vise seg å få meget stor betydning for utviklingen særlig når det gjelder de mindre fiskeforedlingsanlegg.

Imidlertid vil en gjennomføring av slik arbeidsdeling mellom primærleddet og høyforedlings/eksportleddet, forutsette endringer i det nåværende omsetningssystem b.a. med graderte priser på ulike typer av saltfiskprodukter.

Ilandførte fiskekvanta 1978

Sted	Fiskeslag/råstoffvekt/tonn					Anvendelse				
	torsk	sei	hyse	annet	biprod.	fersk	fryst	saltet	annet	total
Havnnes	48,3	6,5	3,6	6,9	11	5,3	18,6	10,3	42	
Klubbenes	230	413,4			17,1	11,2		643,4	5,4	660,5
Rotsund	118	80							191	191
Total	396	500	3,6	6,9	18,1	17	18,6	653,7	238,4	

Rekefangstene til Havnnes utgjorde ca. 600 tonn hvor det alt vesentlige kvantum kom fra Barentshavet,

Ellers var vel kvantumet av fisk en del under det en kan regne som et normalår.

3.35 Teknisk service

Olsens verft i Bakkeby dekker alle aktuelle behov for teknisk service til fiskeflåten lokalt. Ved siden av skipsbyggingen hvor verftet har spesialisert seg på fiskefartøyer mellom 35-50 fot, har man hittil hatt bra dekning med vedlikehold og reparasjoner fra fiskeflåten i Nord-Troms og Vest-Finnmark. Verftet har også jamnt gjennomført moderniseringer og har alminnelig høy teknisk standard. Det synes å være et betydelig fortrinn at man har lokal arbeidskraft med stor faglig alsidighet.

Innen kommunen er det stort behov for egnede anlegg til redskapslagring og daglig vedlikehold av redskaper. Det vil være naturlig at slike servicefunksjoner søkes etablert i havna i Sørkjosen og ved Klubbenes. Hensiktsmessige lokaler for lineegning kan også vise seg aktuelt.

I Havnnes/Rotsundområdet antar en at eksisterende anlegg kan gi tilstrekkelig dekning for disse formål.

3.36 Finansiering og kreditt

Prosjekt	Finansieringsøknad					Resultat	
	Ant.	Kostn.	St.F.bank	Priv.bank	E K	St.F.b.innv.	Komm.gar/ tilsk.
<u>Nybygg</u>							
20/34'	2	579000	533000	-	45000	-	-
40/59'	1	705000	500000	-	105000	-	-
80/>'	1	4.925000	4.925000	-	-	-	-
<u>Bruktbåt</u>							
20/34'	1	73000	30000	25000	18000	-	-
40/59'	1	900000	597000	-	-	-	-
80/>'	1	900000			500000		
Motoruts.	2	202700	120000		32700	110000	50000
Rep.omb.	1	187400	175000		12400	150000	
<u>Industri</u>	1		800000		-	-	-
Total	11	8.472100	7.680000	25000	774100	260000	50000

Oppstillingen gir ikke fullstendig oversikt over prosjekter som er søkt gjennomført og oppnådde resultater. Når det gjelder finansiering i privat bank har vi kun oversikt over de tilfeller hvor kommunegaranti har vært aktuell. Likeså mangler vi tall for DUF's medvirkning i finansieringen av utbygginger i fiskeforedlingen.

En ser det ønskelig å få fram fullstendige oversikter på dette området.

3.37 Oppsummering

1. Fiskeriene har i senere år fått økt betydning som næring i Nordreisa kommune.
Særlig framheves betydningen av økt reke- og fiskeproduksjon. Fra kommunens side er støttet aktivt opp om tiltak både på fangst- og foredlingssiden.
2. Havnetilbudet i Sørkjosen viser seg å få positiv betydning for fiskeflåten. Fiskerinemnda har gått inn for at havna ved Klubbenes utvikles på østsida av klubben.
3. Nemnda har fremmet forslag om endrede bestemmelser for sildefisket og har støttet fiskerlagenes krav om gjennomføring av begrensninger i reketrål- snurrevad- og seisnurpenotfisket på Reisafjorden og i Rotsundet. Tallet på fiskefartøyer har holdt seg noenlunde konstant. En del mindre sjarker er skiftet ut til fordel for litt større båter. Tallet på manntallsførte fiskere økte i 1978 fra 174 til 216 med h.h.v. 9 og 37 personer i biyrke og hovedyrke.
4. Økt rekeproduksjon og videreforedling (vasking) av saltfisk har gitt økt sysselsetting i fiskeproduksjonen. Totalkvantumet av fisk (ca. 1000 tonn) var likevel i 1978 noe lavere enn det som kan regnes som normalt.
5. Skipsverftet i Bakkeby dekker en viktig funksjon for fiskerinæringen. Det er behov for anlegg til redskapsservice.
6. Av en søknadsum på ca. 8,5 mill. kroner til fiskefartøyer og anlegg, ble ca. 300.000 finansiert i 1978. Imidlertid er en del av søknadsmassen avgjort i 1979.

3.39 Aktuelle tiltak

1. Fiskerinemnda vil framheve fiskerienes økte betydning som næring innen kommunen.
Nemnda vil se det som en fordel at det i senere årsmeldinger kan gis oversikter over skatteinntekter fra fiskerinæringen.
2. Utbedring av havneforholdene og opprustning av fiskebruket på Klubbenes vil være av stor betydning både for fiskerne og for sysselsettingen i land.
3. I den videre utbygging og modernisering av fiskeflåten må legges vekt på de mellomstore enheter.
4. Sjøtilvirkingen av tørrfisk vil fortsatt ha en viktig plass i hjemmefisket og nemnda ser det av betydning å få oversikt over omfanget også av denne produksjonen.
5. Nemnda viser til tidligere vedtak om en disposisjonsplan for havna i Sørkjosen.
I den sammenheng må planlegges et fiskeriservicebygg med redskapshus, egnebuer, eventuelt også fiskeutsalg og flytebrygge.